

IN DE SCHIJNWERPER

Rini en Carolien Vos: 'Van Nunspeet naar Amsterdam was een cultuurschok'

Asbjørn Jørgensen: 'Mensen kwamen voedselpakketten en fietsen brengen'
Asbjørn Jørgensen (37) woont met zijn vrouw Maryna Sorochynska (31) en hun dochters Emma (5) en Eneya (1) op Overtoom 64A. Drie maanden hebben ze Maryna's Oekraïense moeder, oma en zus thuis opgevangen.

Wanneer is je schoonfamilie uit Kiev gevlucht?

Meteen al begin maart. Ze zijn een week onderweg geweest. Maryna's oma (75) is gepensioneerd. Omdat ze in Tsjernobyl heeft gewerkt heeft ze veel lichamelijke klachten. Daarvoor ontvangt ze een compensatie van € 100 per maand. Ze is een 'tough cookie' die er altijd voor gaat en is de laatste die zich als slachtoffer zal opstellen. Maryna's moeder (48) werkte in Kiev als accountant, waar ze na haar vlucht geschorst werd. Haar opa is al langere tijd overleden en haar vader overleed twaalf jaar geleden aan een herseninfarct. Maryna's zus werkte bij de televisie en maakte daar entertainment programma's. Veel zendmasten zijn neergehaald. Alle kanalen hebben zich gebundeld en geven nu 24/7 uitsluitend nog nieuws over de oorlog. Haar vriend is nog in Kiev, maar vecht niet aan het front.

Hebben jullie veel hulp gekregen?

Zeker. Mensen kwamen voedselpakketten en zelfs fietsen brengen. Dat was echt fantastisch. Op dit moment zijn ze weer terug naar Kiev om te bekijken wat hun mogelijkheden daar zijn. Veilig is het er nog steeds niet. De Russen gooien nog steeds langeafstandsraketten op Kiev. Gelukkig zijn hun appartementen intact gebleven. De periode dat ze hier waren vond ik gezellig en fijn, vooral omdat we van die energieke kids hebben. Maar wie weet komen ze binnenkort weer terug.

Waar ben je geboren?

In Kopenhagen. Mijn vader is Deens en mijn moeder komt oorspronkelijk uit Nickerie in Suriname. Toen zij jong was is ze met haar hele familie voor studie naar Nederland gekomen. Op mijn vijfde verhuisden we naar Westerkoog. Na het Michael College heb ik aan de VU bedrijfskunde gestudeerd. Op mijn tweeëntwintigste woonde ik nog thuis en was ik 'klaar' met de Zaanstreek. Ik wilde avontuur. Met mijn Deense paspoort kon ik gratis mijn master in Kopenhagen doen. Ook

in Milaan en Dublin heb ik een master gedaan. Vervolgens heb ik met een beurs in Amerika gestudeerd. Ik heb in acht landen gewoond: ook nog op Costa Rica en in Brazilië.

Hoe hebben Maryna en jij elkaar leren kennen?

In Milaan voetbalde ik met iemand die vanuit Duitsland HelloFresh was begonnen. Dat is in 2011 in zes landen tegelijk van start gegaan en hij vroeg mij dat voor Nederland te doen. Toen we tien man in dienst hadden en alles zo'n beetje liep, gingen we aan teambuilding doen. We prikten met de ogen dicht een land op de kaart en dat werd Kiev. Oekraïne zei me toen nog helemaal niets. In dat totaal onverwachte weekend heb ik Maryna tijdens het stappen ontmoet. We zijn daarna koffie gaan drinken en door de stad gaan lopen. Twee jaar lang hebben we contact gehouden. Daarna is ze naar Amsterdam gekomen waar we acht jaar bij het Hugo de Grootplein hebben gewoond. Emma is daar geboren. We woonden heel klein. Omdat ik de Zaanstreek goed kende zijn we hier naar iets anders gaan zoeken. We hebben dit huis in december 2020 van Jos en Eline gekocht. Zij wonen nu met hun drie kinderen aan het Zuideinde.

Wat doen jullie voor werk?

Maryna had in Kiev economie gestudeerd en zou in Wenen verder studeren. Gelukkig koos ze ervoor om naar mij in Amsterdam te komen. Omdat ze Russisch spreekt vond ze al snel een baan bij de klantenservice van Booking.com. Op dit moment worden Rusland en Belarus geboycot en werkt ze voor Engels- en soms ook Nederlandstalige klanten. Wat mijzelf betreft: HelloFresh heb ik maar een jaar gedaan. Ik wilde leren hoe het is om zo'n bedrijf op te bouwen. Toen ik begreep wat daarbij komt kijken wilde ik zelf iets opstarten. Webshops en bezorgdiensten kwamen toen net op.

Omdat ik shoppen in kledingwinkels echt haat – ik ben als anti-klant al 10+ jaar niet meer in zo'n winkel geweest – leek mij een webshop in de mode-industrie wel iets. Met eigen spaargeld ben ik vanuit mijn appartement gewoon maar begonnen. Ik bouwde de eerste website en met vriendinnen stelden we drie outfits samen die men bij een Zalando of een Asos kon kopen. We merkten dat mannen liever meteen een hele kledingbox wilden bestellen. Met behulp van investeringsmaatschappijen hebben we kleding ingekocht bij vooral Scandinavische merken. Met ons team aan personal shoppers verkochten we de kleding onder de naam The Cloakroom. Mijn appartement stond de eerste maanden helemaal vol. Binnen drieënhalve jaar groeide het bedrijf naar zestig man, negentig kledingmerken en naar een omzet van vijf miljoen per jaar. Daarna is het overgenomen door Outfittery, een Duits bedrijf voor de hele Europese markt. Ook voor vrouwen overigens. Daarna wilde ik graag weer iets doen met een kleiner team. Met een aantal Oekraïense ontwikkelaars ben ik softwarebedrijfje Maxwell begonnen. Met twee apps zitten we in de Shopify App Store. Er zijn twee miljoen webshops op dat platform en die kunnen onze apps downloaden. We zijn ze nog steeds aan het doorbouwen.

Hoe bevalt het wonen in Westzaan?

Voor Maryna was die transitie groter dan voor mij, maar het is goed dat we de stap genomen hebben. Iedereen hier is vriendelijk en zegt elkaar gedag; ook omdat je elkaar steeds tegenkomt natuurlijk. Heerlijk toch die smalltalk van hoe het met je gaat? In Westzaan krijg je het behoud van de natuur meer mee dan in een stad. Je ziet dieren, we hebben een tuintje en we gaan op de fiets naar Wij-land en het kinderdagverblijf in Zaan- dam. Ik ben hier tien kilo afgevallen. In Amsterdam ben je geneigd minder actief te zijn en vaker in een kroeg

Voor kledingzaken ben ik een anti-klant

of restaurant te hangen. Hier ga je eerder voetballen, hardlopen of bootcampen. Graag zou ik onze kinderen ook mijn Surinaamse roots willen laten ontdekken. Hoe

mensen daar in de binnenlanden leven zonder al die dingen die wij hier achten nodig te hebben. Na een paar dagen jungle begin je dingen te ontdekken die je normaalgesproken niet ziet.

Wat vind je belangrijk in het leven?

Warme persoonlijke relaties zijn wel de rode draad van alles. Ik heb voor mezelf het idee dat mijn leven meer nut heeft als je samen staat. Als enig kind heb ik dat gemist. In Kopenhagen heb ik alleen nog een oom en tante. Maryna's familie is ook niet groot. The Cloakroom voelde indertijd ook als familie. Ik hou van een grote tafel met tien man eromheen. Dat heeft me gedreven op zoek te gaan naar de mens in mezelf en mijn medemens. Ik vind ook andere dingen wel belangrijk, maar omringd te zijn door interessante, avontuurlijke, warme en intelligente mensen vind ik echt heel fijn.

Marijke van der Pol